

[Aksel Larsen.]

med til i Dagsordens Form at godkende Handelsministerens Handlemaade i denne Sag. Jeg tror, at Ministeren og Regeringspartierne vilde have staaet sig ved at undgaa en Del af denne Debats Skarphed og vilde i højere Grad have kunnet bevare Regeringens Værdighed ved at erkende, at der her er begaaet Fejl. Det er ganske utvivlsomt, at det ikke er i Overensstemmelse med Loven om Krisefonden, at Landstingsmand Bramsnæs er Formand for det, man nu kalder for „Krisefondens Likvidationskomité“. Jeg tror ogsaa, at for saa vidt Krisefonden ikke var afviklet den Dag, Loven udløb, havde det været Regeringens formelle Pligt at komme her og faa vedtaget en Lov om Likvidationen af Krisefonden, i Henhold til hvilken Likvidationen kunde være sket. Desuden har vi af Ministerens egen Mund erfaret, at der i hvert Fald er en Fejl, man vil indrømme, nemlig den Fejl, at Finansudvalget ikke har faaet de maanedlige Beretninger. Naar Sagerne ligger saadan, synes jeg ikke, man skal komme her med en Dagsorden, der blankt udtaler en Godkendelse af Ministerens Redegørelse.

Noget helt andet er, at Sagen ikke reelt har den Betydning, den slaas op til fra konservativ Side. Det ærede Medlem Hr. Hasle har i en af sine Taler udtalt, at Formaalet med Loven om Krisefonden var, at denne Fond skulde ledes fuldkommen uafhængigt af den økonomiske Politik, der førtes her i Landet. Jeg vægrer mig ved at tro paa, at det virkelig skulde være Formaalet med Loven om Krisefonden. Det ærede Medlem Hr. Hasle udleder dette af den Omstændighed, at i Krisefondens Bestyrelse maatte ikke sidde noget Medlem af Rigsdagen. Jeg tror alligevel, det ærede Medlems Slutning er forkert. En saadan økonomisk Kriseforanstaltning som Krisefonden maa dog, hvis der overhovedet er nogen Mening i Tingene i dette Land, ledes i Overensstemmelse med den økonomiske Politik, der føres af Regeringen; ellers er det hele meningsløst. Netop derfor reducerer de begaaede Fejl sig efter min Opfattelse til Formfejl, som man saa ikke skulde lave saa megen Larm over, og heller ikke behøvede at lave saa megen Larm over, hvis Regeringen havde indtaget det ulige mere værdige og det stærkere Standpunkt: at erkende disse Fejl.

Der er fra forskellig Side henvist til den Debat, som førtes angaaende Isbrydernes Forhold. Det forekommer mig, at i den Debat indtog Handelsministeren i hvert

Fald en Holdning, der var prisværdig frem for den Holdning, han indtager i Dag. I den Debat oplyste Handelsministeren, at netop fordi Søfartskontoret ikke havde optraadt tilstrækkelig rigtigt og med tilstrækkelig stor Konduite, havde han sat det fra Bestallingen og oprettet Iskontoret. Jeg tror, Ministeren ganske rolig her kunde have sagt: Det er almindelig bekendt, at en Minister paa Grund af sit meget store Virkeomraade ikke er i Stand til til Stadighed at holde sig orienteret om alle de Forskrifter og Bestemmelser, der findes i Love, Anordninger og Cirkulærer. Det har Ministeren sit Kontor til, sit Personale til, fra Departementschefen nedefter. Dette Personale har naturnødvendig Pligt til, fordi det besidder den fornødne juridiske og øvrige saglige Kundskab, til enhver Tid at sørge for, at Ministeren handler i Overensstemmelse med Rigsdagens Vedtagelser. Dette har Ministeriets Personale forsømt, og det vilde, som sagt, have været klogt, hvis Ministeren var kommet og havde erklæret dette. Ingen kunde have hængt ham for det, ingen kan med nogen saglig Berettigelse lægge hele Ansvaret paa Ministerens egen Person i en saadan Sag. Saa maatte Ministeren naturligvis samtidig sige: Disse forsømmelige Embedsmænd faar deres Afsked i Morgen; vi kan ikke have Folk, der ikke passer det Arbejde, de er sat til og bliver lønnet for at passe.

En saadan Holdning vilde have været mere værdig og vilde have været betydelig stærkere end den Holdning, Ministeren har indtaget, hvor han usægtelig har svært ved at klare sig over for Modstandernes Argumenter. At Ministeren ikke har indtaget denne Holdning, og at Regeringspartiernes Ordførere krampagtigt forsøger at forsvare formelle Fejl, som ikke kan forsvares, det gør, at vi ikke kan stemme for Regeringspartiernes Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Vi kan heller ikke gøre det paa Grund af den Passus, Dagsordenen indeholder om Regeringens økonomiske Politik, der vil blive fortsat.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i Aften fra denne Talerstol — saadan som han gør det omtrent hver eneste Gang, han er i Diskussion med Regeringen — forlangt at faa Besked om Regeringens økonomiske Politik. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem ikke bliver træt. Det beklagelige er nemlig, at Regeringen ikke synes at have nogen økonomisk Politik. Jeg tvivler ikke om, at der hos Regeringen og hos Regeringspartierne er en alt overvejende Sympati for en økonomisk Politik med